

Житие Феодосия Печерского. Отрывок.

Успенский сборник. XII – XIII вв. / Издание подготовили О. А. Князевская,
В. Г. Демьянов, В. М. Ляпон / Под редакцией С. И. Коткова. – М.: Наука, 1971. С. 97 – 98.

- 15 Въ ѳединъ же ѱт днии хоташе
мъ имъ праздникъ твори
ти стѣа бѣа . и водѣ не соу
щи преже же намѣненоуоу
моу . ѳеодороу соущю тѣ
20 гда келарю . иже и многаа
ми съповѣда о преславнѣ
мъ моужи семь . тѣ же ше
дѣ повѣда блаженоуоумоу
оцю нашему ѳеодосию . ꙗ
25 ко нѣсть кѣто воды носѣа .
тоже блаженни съ спѣхъ
мъ въставъ начать водоу
носити отъ кладѣза . и се
ѳединъ отъ братиѣ видѣ
30 вы и водоу носѣаца . и скоро
шедѣ възвѣсти нѣколикоу
братии . иже и съ тѣщани
- 42в ѳемъ притекъше . наноси
ша воды до избытка и се
же пакы дрѣвомъ нѣкѱ
ли приготованомъ не соу
5 щемъ . на потребу варе
ниѣ шедѣ же келарь ѳеод
доръ кѣ блженоуоумоу
ѳеодосию гла . ꙗко да по
велиши ѳединому ѱт бра
10 тиѣ соущюоумоу пра
здѣноу . да въшедѣ приго
товить дрѣва ѳеже на по
требу . тоже блаженни о
тѣвѣща ѳемоу то се азъ
15 празднѣ ѳемъ и се пои
доу . таче повелѣ на тра
пезоу братии ити . бѣ бо

годъ обѣдоу самъ же възъ
мъ стѣчиво нача стѣчи дръ
20 ва . и се по отыядении . и
злѣзъше братиѣ ти ви
дѣша преподобнааго и
гоумена своѣго стѣкоуща
дрѣва и тако троужающа
25 са . и възятъ къждо стѣчи
во своѣ таже тако пригото
ваша дрѣва тако же тѣмъ
довольномъ имъ быти
на многы дни . сице бо ти
30 бѣтъ щаниѣ къ богу бла
женааго и доуховнааго
оца нашего еодосиѣ . и

42г мѣлаше бо съмѣрениѣ и
кротость великоу . о семь
подражаѣа христоса исти
наааго ба . главѣшааго
5 навѣкнѣте отъ мене ꙗ
ко крѣтъкъ ѣсмь и съмѣ
ренъ срдцѣмъ . тѣмъ же на
таковоѣ подвизаниѣ въ
зираѣа . съмѣрише сѣ по
10 слѣднии сѣ възѣхъ тво
ри . и слоужьбьникъ и со
бою възѣмъ образъ даѣа .
на дѣло же преже възѣхъ
исходѣа и въ цркви же пре
15 же възѣхъ обрѣтаѣа сѣ .
и послѣже възѣхъ излаза .
многашьды же пакы
великоуоумоу никоноу
сѣдѣащю и дѣлающю кни
20 гы . и блженуоумоу въ
скраи того сѣдѣащю . и пра
доущю нити ѣже на по
требоу таковоуоумоу дѣ
лоу . таково ти бѣтъ того моу
25 жа съмѣрениѣ и просто
сть . и никто же ѣго нико
ли же видѣтъ на ребрѣхъ сво